

ПРЕС КЛИПИНГ

21. фебруар 2020.

НАСЛОВИ

- Стојиљковић: Синдикат мора бити борбенији, опција је и наступ на неким идућим изборима (стр.3)**
- Исповест радника са Турског тока: Радио сам на црно, требао ми је посао (стр.3)**
- Синдикална неподобност (стр.5)**
- Веселиновић: Слога тражи да Богосав Нешовић добије статус узбуњивача (стр.6)**
- Морамо расти СЕДАМ ОДСТО годишње: Председник Програмског одбора Копаоник бизнис форума о инвестицијама и програму "Србија 2025." (стр.7)**
- "Феникс" подиже чак пет фабрика: Посао за 1.000 радника (стр.8)**
- Без адекватних казни за погибије на градилишту (стр.9)**
- ПРОБЛЕМ ПРЕД ГРАЂЕВИНСКУ СЕЗОНУ Мајстора скоро да нема, стране фирме им понудиле веће плате и БОЉЕ УСЛОВЕ РАДА (стр.9)**

Стојиљковић: Синдикат мора бити борбенији, опција је и наступ на неким идућим изборима

Пише: Бета

Председник Уједињених гранских синдиката Независност Зоран Стојиљковић изјавио је да стратегија синдиката у постојећим околностима мора да буде „борбенија“ и да се мора размишљати и о опцији наступа на изборима у циљу постизања политичке моћи кроз институције, јер, како је оценио, у Србији данас нема „пристојне политичке понуде“. Стојиљковић је на синдикалној трибини у Новом Саду посвећеној Светском дану социјалне правде „Смањењем неједнакости до социјалне правде“, поручио да синдикат ипак не намерава да наступи на предстојећим изборима због непостојања основних демократских изборних услова.

„У околностима у којима не постоје политичке опције које заступају интересе радништва, пензионера и других угрожених социјалних група, нужно је да ми сами дефинишемо наше интересе и покушамо да се изборимо за то да обезбедимо политички утицај како бисмо те интересе остварили. И озбиљне организације као што је Независност свакако размишљају о умрежавању. И зато сагледавамо како да, ако већ нема пристојне политичке понуде, онда удјемо у тај простор“, рекао је Стојиљковић.

Он је додао да ни социјални дијалог у Србији данас не функционише како би требало, те да синдикати морају обезбедити утицај у институцијама, јер се тамо доносе одлуке.

„Зато морамо да размишљамо и о политичком наступу, а када и како ћемо наступати, то је ствар анализе и процена“, оценио је.

Стојиљковић је казао да је у Србији веома изражена дискриминација радника и по политичкој и синдикалној припадности, те да данас сваки трећи запослени има партијску књижицу неке од владајућих странака. Зато су, истакао је, кључни захтеви синдиката: укидање сваког облика дискриминације радника, борба против сиромаштва и враћање одузетих пензија.

Поручио је и да је за смањивање неједнакости у друштву неопходан развој, који, како је оценио, није могућ уз постојећу стратегију која се ослања на стране инвеститоре.

„То није развојна политика. Ми морамо људима показати да неко брине за њихове интересе. Ако не будемо борбени, ми ћемо и даље само причати о растућем сиромаштву, а то је онда лоша бесконачност“, рекао је Стојиљковић.

Исповест радника са Турског тока: Радио сам на црно, требао ми је посао

Пише: Глас Зајечара

Према речима нашег саговорника (име познато редакцији) он је био запослен у фирми „Радосављевић градња“ из Ћуприје које је била подизвођач „Унион шпеда“ из Београда. У исповести је навео и да радници у тој фирми, који су радили на изградњи Турског тока, раде на црно. До закључења текста нисмо добили одговор, фирме „Радосављевић градња“ из Ћуприје, надлежне инспекције рада, односно ресорног министарства.

М.М. (име познато редакцији) у својој исповести о ангажману на изградњи Турсог тока навео је да је почео са радом у фирми „Радосављевић градња“ из Ћуприје јула месеца 2019. године, и да му је одмах на старту постављено питање које му се није допало.

„Почео сам да радим јула 2019. године. За посао сам чуо преко неких људи на пумпи Михајловић. Тамо сам попунио упитник, после чега сам позван на разговор. Тада су нам рекли да ћемо бити пријављени. Међутим, приликом тог интервјуа ме је шеф на тој пумпи питао да ли хоћу да будем пријављен, или не, и то ми је чудно звучало тада. Рекао сам наравно да хоћу и тада ми је речено да ће све бити решено“.- изјавио је М.М. у исповести за „Глас Зајечара“. Како он тврди дани су пролазили, а од пријављивања ништа није било осим обећања да ће то бити ускоро.

„После тога смо кренули да радимо, кажу биће данас, биће сутра... После једно две – три недеље сазнали смо да се фирма зове „Радосављевић градња“ из Ћуприје и ми смо преко њих примљени. Шеф пумпе је као био неки њихов пријатељ и помагао им је да пронађу раднике, а касније смо сазнали да је и та фирма из Ћуприје заправо подизвођач „Унион шпеда“, из Београда. На свим контејнерима су били њихови натписи да је то власништво Унион шпеда“.- истакао је наш саговорник.

На питање нашег новинара колико су били плаћени по сату, наш саговорник је казао следеће. „Цена рада је била 200 динара по сату и ми смо пристали на ту цену, јер је мало боља у односу на оно што може да се нађе у Зајечару, међутим, пролазили су дани, ми питали кад ће бити, да ли да иду на Биро да се пријаве, а они су одговарали, ма биће ових дана, биће, и ништа тако од данас до сутра, од данас до сутра.“– рекао је М.М.

Наводни бивши запослени „Радосављевић градње“ из Ћуприје казао је и да је на почетку радило више радника, али да се смањивањем обимом посла, број радника смањивао.

„Нас је у почетку радило 17. Како се смањивао обим посла, они су тако отпуштали по двојцу тројцу. Е, сад, било је неких случајева повреда. Ја не могу у туђе име да причам, али био је ту један дечко, ја не могу да се сетим како се он звао што је радио са нама. Био је таксиста, и мислим да се вратио да вози такси опет. Њега је она кука што качи оне цеви ударила у руку и нешто се повредио ту ситно. Отишао је код лекара, пошто је повредио неке лигаменте, мало је то било озбиљније, онда му је наш шеф рекао да не каже где се повредио, али ево ти сад примера који сам чуо да се десио пре неколико дана. Прошле недеље деси се дечку да падне палета на главу. Имамо ми ту опрему све, Руси изузетно полажу на то, на ту безбедност, међутим ти Руси никад не питају нас јесмо ми пријављени, или нисмо. Мислим то је мало глупо, толика безбедност, а ми као прво нисмо пријављени, и дечку пала палета, срећом он се мало измако и она га ударила по шлему и по рамену, али богами оно је сто и нешто кила само та палета била. И држ не дај, нешто као ово оно, нешто му је шунтаво по глави, нешто није баш једноставно, као хтео би да оде код лекара и шеф њему каже као немој да кажеш да је то овде то било. Он се зове (име познато редакцији), али он ради код шефа на пумпи. Он је тамо неки, не знам, колико сам чуо, он вози за њега, робу од пумпе до пумпе. На крају он је отишао у болницу, питали га где се повредио и он им реко да је возио бициклу. Тај дечко и даље ради тамо. Зове се ....., али не знам да ли ће он штети да каже, нећу да уваљујем никога.– казао нам је наш саговорник.

Наш саговорник, који је наводно био запослени „Радосављевић градње“ из Ћуприје, каже и то да је једном по пријави дошла и инспекција, али да обезбеђење није дозволило да уђу у простор фирме.

„И тако дан за даном, дан за даном, па је после кренула прича после два три месеца, дал ћемо остати и онда смо ми дигли руке да инсистирамо да нас пријаве. Ја сам негде у октобру, звао инспекцију, анонимно у Београд, преко оног сервиса, 24 сата што ради, позвао и реко све, адреса, ово ми, оно ми, и ништа, једно две недеље је прошло, и дошла је инспекција. Наводно им Рус није дао да уђу. Да је инспекција хтела да види неправилности, одмах су то могли да

виде, пошто се ми тамо свако јутро уписујемо кад долазимо, потписујемо радне налоге, наша имена и презимена су на 100 места. Сутрадан су се сви испрепадали, да ће да дође инспекција поново и поделио нам је шеф лажна имена замислите, неких људи. Ја сам био неки ..... (име познато редкцији) из Ћуприје неки лик и сви су добили та лажна имена и по годинама чак приближно тачна. Невероватно колко су они то склопили. Инспекција није више дошла, никад нису дошли и ја онда сам дигао руке. Шта, коме да се ја жалим? Кадија те тужи, кадија ти суди. Кома, шта, они су сви повезани ко свинска црева брата мили“.– истакао је наш саговорник. „Радимо 8 сати, имамо сат времена паузу. Једно време нам је шеф пребацивао као и за те паузе, што ми седнемо кад немамо посла. Имаш место за пушење и дођеш ту, као ево, ми смо вама дали по десет минута, а оно била 15 минута пауза, не знам у које време, небитно. Мени то запарало уши, кад једном рекао као па шта ми хоћемо више, имамо једну паузу од сат времена, имамо још две по 15 минута, то у закону о раду не постоји. Ја мислим, који закон о раду бре ја нисам пријављен човече, ја радим на црно овде, али човек каже неку глупост, не размишља уопште о томе. Радиле смо ми и прековремено додуше, али су нам плаћали, руку на срце, 26 посто више, колико је. Кеш на руке, у коверти. Кад је било тог прековременог било је скоро 50 хиљада, али како се смањивао обим посла било је то 20 или 30 хиљада, класична прича“.- додао је наш саговорник

Према речима нашег саговорника гасовод још није завршен и питање је да ли ће бити готов до лета.

Према његовим речима тренутно тамо, у својству лица ангажованих од стране поменутир фирме из Ћуприје ради још неколико радника. Радиће се вероватно до марта. Из те фирме немају никакав папир, никад ништа нису добили, једино радне налоге што потписују на послу. Након исповести једног радника на гасоводу „Турски ток“, контактирали смо фирму „Радосављевић градња“ из Ћуприје. Дан након послатог маила, јавило нам се лице које је казало да је он представник поменуте фирме, и да ће се јавити у понедељак. До заклучења текста, одговра као и позива није било.

Из Инспекције рада јуче смо добили обавештење да они не могу да одговоре на наше питање, већ да питање пошаљемо надлежном министарству. До заклучења текста одговор министарства није стигао.

На веб сајту Градње Радосављевић, види се да учествовали у изградњи озбиљних и великих пројеката, па се поставља питање, како су допустили да у Зајечару, радници раде на „црно“.

Синдикална неподобност

Пише: Редакцијски коментар

Радник београдског Јавног комуналног предузећа „Градска чистоћа“ Богосав Нешовић, председник подружнице Удружених синдиката Србије „Слога“ у тој фирми, добио је отказ због, како тврди његова синдикална централа, тога што је обавестио градоначелника Београда о притисцима пословодства на запослене.

„Слога“ тврди да је други разлог због кога је Нешовић отпуштен тај што је синдикалну организацију блиску властима у „Градској чистоћи“ превео у њене редове. Наиме, отказ је добио истог дана када су надлежни у тој фирми сазнали за то.

Нешовић је као узбуњивач обавестио градоначелника Београда Зорана Радојичића да директор „Градске чистоће“ Марко Попадић под претњом отказом захтева од радника да скупљају сигурне гласове за СНС. Нешовић тврди да Попадић заједно са председницом Заједнице синдиката Србије и одборницом Српске напредне странке у Скупштини града Београда, Миром Бастом, приморава раднике да иду на митинге СНС и Александра Вучића а све под претњом уз стално кажњавање свих који се побуне против такве праксе.

Нешовић иначе није први раднички трибун који је отпуштен због својих синдикалних активности. Било је сличних случајева – шеф синдиката у једном приватном предузећу је својевремено добио отказ а његова супруга, запослена у истој фирми, премештена на радно место чистачице а после тога на рад у каменолому.

У једном другом приватном предузећу са страним капиталом председница синдиката је добила отказ јер није желела да буде кажњена због своје синдикалне активности пребацивањем да ради као хигијеничарка на сметлишту.

Сви ти примери говоре о томе да је актуелни Закон о раду прављен тако да максимално штити послодавца а раднике у потпуности оставља незаштићеним. Оно што је још погубније јесте да послодавац без било каквих проблема може да отпусти радника већ да му је исто тако лако да то учини и са синдикалним представницима који заступају интересе запослених.

Поставља се логично питање, ако синдикалци нису заштићени од строгих казних мера послодавца, шта ће њих мотивисати да се баве заштитом радничких права и спречити да не боду послушници послодавца? Потпуно је јасно да је под термином „непоштовање радне дисциплине“ у радном законодавству обухваћено све и свашта што омогућава лако отпуштање радника. Примери из праксе показују да то подједнако злоупотребљавају како приватни послодавци тако и држава кад је у тој улози. Сходно томе, потребно је изменити рестриктивни Закон о раду.

Веселиновић: Слога тражи да Богосав Нешовић добије статус узбуњивача

Пише: ФоНет

Удружени синдикати Србије (УСС) Слога траже да отпуштени радник Градске чистоће Богосав Нешовић добије статус „узбуњивача“ и да буде враћен на посао, изјавио је данас председник УСС Слога Жељко Веселиновић.

Он је на конференцији за новинаре нагласио да је [Нешовић испоштовао закон и обратио се дописом градоначелнику Београда Зорану Радојичићу](#).

Како је објаснио, у том допису Нешовић тврди да руководство ЈКП Градска чистоћа приморава запослене да скупљају сигурне гласове за СНС и иду на митинге владајуће партије. Указује и на случај да су радници Градске чистоће слати да чисте Теразијски тунел за време демонстрација опозиције, а онда су приморавани да сведоче да су их демонстранти нападали, иако то није била истина, пренео је Веселиновић.

Према његовим речима, Нешовић ни после 15 дана није добио одговор градоначелника, већ само немушто саопштење градског одбора СНС, али и „увреде од стране председника Србије Александра Вучића“.

Одговарајући на тврдње Градске чистоће да је [отказ добио јер је, приликом закључивања радног односа, доставио фалсификовану диплому](#), Нешовић је истакао да има завршену средњу трговачку школу и положен возачки испит и да је у том јавном предузећу радио као возач.

Подсећа да је 2002. године донета уредба по којој возачи у Градској чистоћи морају да имају средњу саобраћајну школу. Тада је, према речима Нешовића, више од 200 возача преко фирме добило одговарајуће сертификате, за који су и платили како би могли да остану на послу. Он указује да је притисак и мобинг руководства према њему почео када је синдикат возача Градске чистоће, чији је он председник, одлучио да се прикључи УСС Слога.

Веселиновић је додао да су адвокату предати докази за све ове тврдње и најавио да ће пред судом покренути поступак против челних људи Градска чистоће.

Морамо расти СЕДАМ ОДСТО годишње: Председник Програмског одбора Копаоник бизнис форума о инвестицијама и програму "Србија 2025."

Аутор: Д. СТОЈАКОВИЋ

Александар Влаховић, председник Програмског одбора Копаоник бизнис форума. Добро у плану "Србија 2025." је удео јавних инвестиција од пет процената ДАНАС више није централно питање српске економије достизање фискалне и монетарне стабилности, већ како да робусним растом ухватимо корак са развијеним земљама Европе. Овако, у интервјуу "Новостима", одговара Александар Влаховић, председник Програмског одбора Копаоник бизнис форума, на нашу констатацију да се чини да су званичници први пут послушали закључке са прошлогодишњег "српског Давоса" и да је раст привреде у последњем кварталу био рекордних 6,7 одсто.

- Ми смо прошле године поручили да континуирани снажан раст од пет и више процената годишње мора бити императив економске политике. У супротном, са slabим растом биће нам потребне деценије да достигнемо Мађарску, Чешку или Пољску, па чак и Румунију. О западноевропским привредама да и не говорим. Прошлогодишњи раст, који је суштински узрокован бумом грађевинске индустрије и капиталним пројектом "Турски ток", Србију помера напред у поређењу са земљама Централне и Источне Европе.

* Да ли може да се одржи оваква стопа раста?

- Кључни предуслов за достизање и одржавање високих стопа раста јесу инвестиције и институције. При томе, Србија мора да има амбициозну развојну агенду која ће омогућити достизање раста по стопама од седам одсто годишње. То би довело до двоструко већег БДП у периоду од једне деценије. Такав раст би, по нивоу стандарда становништва, снажно приближио Србију просеку, који данас постоји у ЕУ. Поменути амбициозни раст подразумева значајно већи удео инвестиција у БДП-у и то до нивоа од 26 одсто. Данас је тај удео око 22 одсто БДП. Такође, потребно је повећати продуктивност, која је тек трећину европског просека. Неопходне су мере на повећању извоза, који је данас око 40 одсто БДП-а, са чиме је повезан степен конкурентности. За развој малих и средњих предузећа и подстицај предузетништва важно је обезбедити доступност извора финансирања, развојем нових механизма и институција. Посебна пажња се мора посветити образовању и развоју људског капитала. Данас готово две трећине компанија не могу да планирају развој управо због недостатка адекватне радне снаге. Живимо у времену економије засноване на знању, те образовање представља кључни фактор дугорочног развоја државе и друштва.

* Је ли програм "Србија 2025." само добра идеја или план који би могао да промени слику српске економије?

- Јавне капиталне инвестиције су годинама тавориле на нивоу од 2,4 и 3,5 одсто БДП годишње. Тек у прошлој години досегнута је граница од четири одсто БДП-а. Програмом "Србија 2025", ако сам добро разумео, најављује се повећање јавних инвестиција на више од пет одсто БДП, што је позитивно и што је у складу са нашим препорукама повећања укупних инвестиција. При томе, важно је да структура јавних инвестиција буде економски продуктивна, тј. да буду заступљена улагања која имају директни и индиректни утицај на укупну економску активност. Пажљивим читањем програма, може се препознати намера да издвајања за текућу потрошњу

расту споријим темпом од раста јавних инвестиција. То је свакако позитивно. Неопходно је унапредити процедуру селекције пројеката, што значи да њихов избор буде базиран на студији друштвено-економске оправданости. Такође, саветујем да се ради на повећању ефикасности система планирања и реализације капиталних пројеката. Јавне капиталне инвестиције требало би усмеравати ка саобраћајној, водопривредној и комуналној инфраструктури, пројектима заштите животне средине, здравству и образовању. На тај начин ће јавне инвестиције повећати тражњу у периоду реализације, а након тога позитивно утицати на раст приватних инвестиција.

ШАНСА У 4. ИНДУСТРИЈСКОЈ РЕВОЛУЦИЈИ

- ТЕМА овогодишњег КБФ је изазови будућности и 4. индустријска револуција. Изабраном темом желели смо да подсетимо да живимо у времену великих промена - времену четврте индустријске револуције, у коме се интензивно развијају нове технологије: вештачка интелигенција, нанотехнологија, биотехнологија, геном едитинг, проширена реалност, 3Д принтинг. Време великих промена је шанса за Србију, за њен скоковити развој и хватање технолошког прикључка са развијеним светским привредама.

"Феникс" подиже чак пет фабрика: Посао за 1.000 радника

Аутор: М. Ђ.

Изградња индустријског комплекса у Крагујевцу

У КРАГУЈЕВАЧКОЈ Радној зони "Феникс", која ће инфраструктурно бити опремљена до краја фебруара, ове године би бар пет познатих светских инвеститора требало да гради своје производне погоне. Те фирме би, како сазнају "Новости", већ у "првом таласу" могле да уделе око хиљаду радника.

Из буџета града је скоро интервентно издвојено око 27 милиона динара да се опреми овај својеврсни индустријски комплекс, јер је, како тврде званичници града, око 50 иностраних компанија Градској управи у Крагујевцу доставило одговарајући захтев са жељом да послује у центру Шумадије.

Међу њима је највише фирми из електро и металског комплекса из Немачке, Кине, Аустрије и Шпаније.

Недавно усвојеним планом детаљне регулације Радне зоне предвиђено је и да се у блиској будућности на том простору изгради вишеспратна пословна кула, у којој би био смештен центар активности свих великих компанија у централној Србији.

Без адекватних казни за погибије на градилишту

Извор: Танјуг

Подижемо прекршајне и кривичне пријаве за погибије на раду, док, с друге стране, немамо одговор суда који не кажњава адекватно, изјавио је данас министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић.

Он је рекао да у ресору који води имају великих проблема да иако подносе пријаве, ништа се не догађа и да све стоји, преноси Танјуг.

„Добио сам допис из Пирота за случај из 2015. године где су на грађевини погинула два радника, Тужилаштво је сада одустало од даљег гоњења. Ми немамо право да утичемо на суд, али шаљемо лошу поруку. Радимо у интересу грађана и у остваривању њихових права, а са друге стране немамо одговор суда који не кажњава адекватно”, казао је Ђорђевић.

Према његовим речима, тако се шаље лоша порука у име целе државе да је све дозвољено и да је то „само једна опомена и ништа више”.

Он је позвао Заштитника грађанина, који је јуче затражио од Инспектората за рад изјашњење поводом погибије на раду која се догодила на градилишту у Улици војводе Миленка пре пет дана у Београду, да дође у Министарство и да изврши контролу.

„Он треба да види колики број прекршајних пријава уназад три године је министарство поднело. За сваку погибију је министарство урадило кривичну пријаву, а да су прекршајне пријаве на неком незадовољавајућем нивоу”, истакао је Ђорђевић и додао да постоји орган који ради надзор над Испекторатом рада и над свим инспекцијама.

ПРОБЛЕМ ПРЕД ГРАЂЕВИНСКУ СЕЗОНУ Мајстора скоро да нема, стране фирме им понудиле веће плате и БОЉЕ УСЛОВЕ РАДА

Аутор: [З. К.](#)

Нова грађевинска сезона само што није почела, а фирме се поново суочавају с проблемом мањка радника. Обучених зидара, тесара, бравара, армирача, краниста, керамичара, молера скоро да и нема. Раднике из БиХ одводе фирме из Хрватске, Словеније, Немачке, нудећи им вишу плату и боље услове рада.

Да је ситуација врло тешка, потврдио је и председник Синдиката грађевинарства и индустрије БиХ Махир Семић, који каже да ће домаћим фирмама у грађевинској сезони, која је на прагу, највише недостајати стручне и квалификоване радне снаге, пише [Аваз](#).

– На бироу има радника, али то су све млади људи без икаквог искуства. И ако неко од њих добије посао, чим стекне основне вештине, он одлази из БиХ јер му вани нуде много боље услове, али и сигурност на радном месту – каже Семић.

Према званичним подацима за 2018. годину, у Словенију је отишло више од 13.600 радника, а од тога око 70 посто грађевинаца.

– Послодавци покушавају повећавањем плата задржати раднике. Тренутна просечна плата у грађевинарству је 606 КМ. Но, задржати раднике не могу само послодавци, нешто мора урадити и држава. Ми обучимо раднике, добијемо стручњаке и онда они одоше, а то је поражавајуће. Када би држава мало попустила и смањила обавезе, сигурно би било лакше – сматра Семић.

Подаци Агенције за статистику БиХ показују да је вредност грађевинских радова фирми из БиХ у иностранству за девет месеци 2019. била за 5,1 одсто мања него у истом периоду годину раније.

– Више фактора може бити узрок том паду, али је вероватно кључан недостатак квалификоване и оспособљене радне снаге – сматра Семић.